

**Wildner:** Det foreliggende Forslag har en noget anden Titel end det i det andet høje Ting fremsatte. Dette hed Forslag til Lov angaaende Forbud mod Anvendelse af Blyhvidt m. v. ved visse Malerarbejder m. m., medens det foreliggende Lovforslag hedder Forslag til Lov angaaende Anvendelse af Blyhvidt ved Malerarbejde. Alene denne Titellændring viser, at der under Lovforslagets Behandling er sket en Indrømmelse til den Stand, hvortil jeg hører. Vi ved jo ogsaa, at det foreliggende Forslag er Resultatet af et Kompromis, som er tilvebragt ved Forhandling med de to Malerorganisationer, der findes her i København, Fagforeningen og Lavet. Disse to Organisationer har sammen med Folketingsudvalget drøftet Lovforslaget og er kommet til et Resultat, hvorefter det væsentligste i det fremsatte Lovforslag og det, hvis Gennemførelse vi Malermestre vilde føle som en Ulykke, nemlig Forbudet mod at anvende Blyhvidt i vor Virksomhed, ikke er opretholdt. I vort Klima kan vi ikke undvære Blyhvidt. Blyhvidt har den Beskaffenhed, at det anvendt i hvid Malerfarve, hvor det jo hovedsagelig anvendes til udvendig Maling, bevirker, at Malingen ikke skaller af, og overhovedet gør Farven mere modstandsdygtig overfor Vej og Vind fremfor de andre hvide Farveblandinger, vi bruger i vort Fag.

Jeg kunde have ønsket, at der ved det omtalte Kompromis var opnaaet mere til Fordel for Faget; men det er jo saaledes, at Kompromisser sjældent dækker over det gode og sunde. Jeg skulde ikke have haft noget imod, om man ved Udvalgsarbejdet var kommet til det Resultat, at der slet intet Lovforslag skulde gennemføres om denne Sag. Det havde for mig og mine Fagfæller været et stort Gode. Jeg har befattet mig med Blyhvidt i mit Fag i ca. 45 Aar, og jeg kan derfor tale med om, hvad Skade det kan gøre. Jeg kan pege paa, hvad et æret Medlem af Tinget for anførte om et æret Medlem af Folketinget, en Bagermester, idet det blev sagt, at denne Bagermester ikke havde taget nogen Skade af Arbejdet i sit Fag, men var en Type paa Sundhed og Helsen. Jeg kan sige akkurat det samme om mig selv. Jeg har nu befattet mig med Blyhvidt i den Aarrække, jeg nævnte, og det har ikke taget svært paa mig, at jeg har været udsat for den Mulighed for Blyforgiftning indenfor vort Fag, som man taler saa meget om. Jeg har i den nævnte Aarrække hverken hos Lærlinge eller Svende eller Mestre mødt et eneste Tilfælde af Blyforgiftning. Og skulde

der virkelig forekomme et saadant Forgiftningstilfælde, synes jeg, at vor Sygekasse-lovgivning og den derved skabte lette Adgang til Lægeundersøgelse af unge Mennesker borger for, at man kan faa Sygdommen konstateret paa et tidligt Tidspunkt uden at behøve at lave en Lov i saa Henseende.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) holdt en Tale, som jeg som Fagmand ikke kunde have gjort bedre. Den var som talt ud af mit Hjerte. Derimod synes jeg ikke, at det, der blev sagt af det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen), der, som jeg har erfaret, har befattet sig noget med det Fag, jeg tilhører, var i saa god Samstemning med det, man mener i Malerfaget. Man skulde snarere tro, at den ærede Ordfører for Venstre havde været Maler, den ærede sidste Taler derimod ikke.

Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Konventionen eller den Statistik, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds gengav, men jeg ønsker at fremføre en faglig Kritik af Lovforslaget, en Kritik, hvori mange saavel Svende som Mestre er enige med mig. Jeg har i den sidste Tid undersøgt Spørgsmaalet nøje og forhørt mig om Sagen, og alle har givet mig Ret i, at man udmærket godt kunde undvære det, der er blevet tilbage af Lovforslaget. Den første Paragrafs første Bestemmelse lyder jo saaledes: „Tørslibning paa Maling og Spartelfarve, der indeholder Blyhvidt, er forbudt“. Nu er det ikke saa nemt for mig at staa her og holde et teknisk Foredrag for det høje Tings Medlemmer om Malerprofessionen, for kunde jeg gøre det og vise, hvorledes man forbereder et Stykke Malerarbejde, vilde det høje Ting absolut give mig Ret i mit Syn paa Sagen. Det tekniske maa jeg imidlertid komme tilbage til i det Udvalg, som bliver nedsat. Men der er dog noget unaturligt i, at man her siger, at Tørslibning er forbudt. Det kan man ikke overholde indenfor Malerprofessionen, naar man skal lave et Stykke Arbejde, det er aldeles umuligt. Selv om man nu fik en Lov, der bestemte, at Tørslibning var forbudt, er jeg ganske overbevist om, at rundt om i de mange Hjem, hvor man maler fra Kælder til Kvist, paa Nybygninger, i Fabrikker og andetsteds, vilde det ikke blive overholdt. For Svendene, der smiler ad det, naar jeg taler til dem derom, vil ganske simpelt gaa hen og dreje Nøglen om, for at den Ekspert, der efter Lovforslaget skal gaa rundt og sørge for, at det, der staar i Paragrafferne, bliver overholdt, ikke skal